

Köszöntés: „Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején. Megsegíti az Úr, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.”
(Zsolt37,39,40)Ámen

Ének: 304:1-3 „Kapuk emelkedjetelek...”
304:4
304:5-9

Előfohász: „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit! Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert Ő munkálkodik: világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít. Légy csendben és várj az Úrra.” (Zsolt37, 4-7b) Ámen

Lekció: Ézsaiás próféta könyve 40, 1-11

Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom felétek Istenünk szent igéjét, amely megírva található...

Előima: Jövel Urunk Jézus, hiszen Te azt ígérted, hogy a sötétben ülőkre világosságod fog ráragyogni, s hisszük, hogy te megtartod szavad akkor, amikor születésed ünnepére készülünk. Urunk érezzük, hogy körülvesz bennünket a sötétség és a mélység. Megromlanak kapcsolataink még családon belül is, s annyira tud fájni a békesség hiánya és vágya, kérünk hát Téged, hogy emelj ki bennünket jelenlegi állapotunkból. Hiszen bűneink súlyát hordozva, van, hogy lehetetlennek tűnik a következő lépés megtétele, a ránk következő nap örömeinek ígérete.

Megköszönjük Neked azt, hogy ezen a héten olyan alkalmakat készítettél számunkra, amelyeken közelebb kerülhettünk hozzád, így adunk hálát a bibliaórákért, az adventi igei játszóházakért a legkisebbségekért, a katechetákért és presbiteri gyűlésünkért is.

Köszönjük Neked mindazokat, akik közelednek hozzád és várnak szavadra, azokat, akik idejüket és erejüket nem kímélve jönnek, és várják azt az örömeiket, amely képes ma is életet menteni, és igazi értéket biztosítani az adventi várakozásban.

Köszönjük Neked igéd útmutatását, hogy amikor téged keresünk, és feléd közeledünk, akkor Te Urunk nem maradsz néma és nem rejtőzöl el tőlünk, hanem látod és gyógyítod napjaink olyan sebeit, amelyek akadályként ott lehetnek köztünk és embertársaink között.

Így hozzuk most Eléd ennek a hétnek minden egyes napját, Te láttad Urunk, hogy mit kellett megélnünk, köszönjük, hogy Te ott voltál mellettünk akkor, amikor örülhettünk és akkor is, amikor rossz híreket kellett feldolgoznunk.

Imádkozunk Szentlelked jelenléteért, hogy hadd találja meg a Lélek azokat a részeket, ahol még mindig várakozás van, várakozás a megtisztulásra, várakozás a megbékélésre, várakozás a gyógyulásra és az Isten akaratának az elfogadására.

Kérünk, Atyánk áld és szenteld meg ittlétünket, hogy elcsendesedett szívvel Rád tudjunk figyelni és a mai nekünk szóló üzeneted be tudjuk építeni életünkben. A Te szent Fiadért, Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 301:5 „Igaz az Isten Igéje...”

Textus: Ézsaiás 40, 4.5. Az a Szent ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek segítségül hívásával megírva található:

„Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé, és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. - az Úr maga mondja ezt”

Adventben élő keresztyén gyülekezet,
szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Szemétbe azzal, ami felesleges és hadd kerüljön a helyére, ami szükséges. Ahhoz, hogy elérjen hozzám az ünnep- egyetlen segítőtársra van szükségem, ez pedig maga az Isten. Az az Isten, aki ma Ézsaiás prófétán keresztül szól hozzánk, megérintve azokat a völgyeket, amiket magunkban hordozunk, valamint hegyeket és halmokat, amik idők hosszú sora alatt lerakódtak.

Isten népe belesüllyedt az idegenségbe, fogságban van, lelki romhalmazzá vált. S ebben az állapotban mutatja meg nekik Isten, hogy nem hagyta el őket. Mert a száműzetés ideje nem egy végső leszámolás a részéről, hanem esély a tisztulásra, várakozás a visszatérésre, a hazatérésre, de sokszor Isten népe nem tudja összeegyeztetni a balsorsot Isten gondviselésével, és azzal, hogy a nyomorúság ideje alatt is képes megtartásunkat munkálni az Úr.

Egy ilyen sorsban és kisebbségben élő népnek nincs más esélye csak az Úr, s amennyiben elrontja, vagy megtagadja eredeti hivatását, nemcsak önmagát károsítja meg, hanem Isten dicsősége is megsérül. Izráel a maga bűneivel, és a ma élő ember a maga bűneivel eléri azt, hogy mindenki között a leginkább kárvallott az Isten, aki éppen a legdicsőségesebb teremtményeiben csalódott a legmélyebben. Pedig Isten mindent beleadott ebbe a szövetségbe, nem kevesebbet, mint önmagát, hogy a legtöbbet hozzon ki belőle. Ő mindent odaadott, és a nép megengedi magának, hogy nélküle-tőle elfordulva élje az életét. Az embereknek fontosabbá vált egy külső életforma, ellustult, érdektelen lét, amiben bemagyarázzák maguknak, hogy ez így megfelel nekik. Ez a nép és legyen Izráel népe, vagy ennek az országnak vagy városnak a népe, keményebb a hegyeknél. S míg a hegyek engedelmeskednek, és a völgyek kisimulnak az ember még mindig hajthatatlan.

Pedig nem viselkedhetünk hegyek módjára, mert húsból és vérből vagyunk, testből és lélekből, futunk és elfáradunk, tesszük a dolgunkat, de testi erőnk véges, lelki erőnk pedig elfogy, ha nem vagyunk készek tudatosan odafigyelni a fogságban is az örömhírré, a nyomorúságban a Szabadító szavára, és a gyászban a vigasztalásra.

Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. -az Úr maga mondja ezt. S ez egy olyan ígélet, amely minden embernek szól. Minden embernek, ennek az egész világnak, mert hatalmas mélységei és magasságai vannak Isten szeretetének, s aki kész ezelőtt a szeretet előtt meghajolni, és ezt a szeretetet kérni és várni, az meglátja az Úr dicsőségét. Hiszen olyan dolgokat láttat majd Isten az övével, amit szem még sohasem látott, s részesei lehetünk ennek a dicsőségnek, ami itt a földön mindenén átsegít, s Istennél mindenre választ ad.

Isten csak a segélykiáltást várja, s készít alkalmakat arra, hogy részesítsen bennünket kegyelme által az Ő segítségében. A kiáltás viszont sokszor az ember részéről késik, de még ebben az esetben is ad prófétákat, hogy szóljanak Jeruzsálem szívéhez és hirdessék neki, hogy vége van nyomorúságának, és bűne megbocsáttatott.

S a mi számunkra is advent 3. vasárnapja a bűnbocsánat hirdetésének az ideje, vége nyomorúságunknak, ha engedjük egész a szívünkig azt az Igét, ami kész vigasztalni, azt az igét, ami kész erőt adni, azt az igét, ami várakozásra és kiáltásra indít, hogy ne egy olyan gyülekezet legyünk, amelyik csak tengődik és megelégszik a kevéssel, mert fél szívvel és darabkákkal a szívünkben nem lehet Isten erejét hasznosítani.

Mert sajnós sokszor mindent csinálunk csak nem várunk, azzal foglalkozunk, hogy minden tökéletes legyen miközben tudjuk, hogy ami az embertől származik az nem nevezhető tökéletesnek, és a sok teendő mellett elfelejtkezünk a lényegről. Isten Igéjének és jelenlétének arról a fajta erejéről, ami megnyugvást adhat, ami által úgy készülhetünk a karácsonyra, hogy újra kinyitjuk életünk lapjait a mindenható Isten előtt és engedjük neki, hogy olvasson, értékeljen a mi életünkben, miközben biztosít afelől, hogy menekülhetünk Hozzá, ha már mindenből és mindenkiből elégünk van.

Az advent a leleplezésnek az ideje, amikor kiderül az, hogy annak ellenére, hogy távol vagyunk Jeruzsálemtől, távol vagyunk a szentélytől ez a távolság Istenre nem érvényes. Mert Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Izráel népével megvolt a célja. S erről kell meggyőzni a mai vigasz nélküli népet, hogy Isten soha nem akarja és akarta népe vesztét, hanem a jólétet munkálta és munkálja. S lehet, hogy nekünk a felhasznált eszközök és események nem mindig tetszenek, de kell, hogy az ember meglássa reménytelen létét és emberi próbálkozásainak és

terveinek kudarcát ahhoz, hogy jöjjön a Messiás. Nyomorulttá kell válnunk ahhoz, hogy a vigasztalást be is tudjuk fogadni.

Az advent belül kezdődik, abban a szobában, amelyiknek mindegy, hogy az ablaka megvan-e mosva, vagy ki van-e takarítva, csak lényeg, hogy én magam ott legyek és érezzem a Teremtőm jelenlétét.

Ez az a belső szoba, ahová mindig csak 2 személy léphet be én és az Isten, s a találkozás alkalmával ki tudjam mondani, hogy csak Te Uram, csak Te vagy a fontos.

Mint ahogy más szájával nem lakhatunk jól, úgy más hitével sem hihetünk, s ünnepünk is akkor lesz teljes, ha azt mi éljük meg úgy, ahogy Isten erre az évre is ismét elkészítette nekünk, hiszen ezen a 3. adventi alkalmon kegyelmében részesít, mert még nincs végünk, hanem újra lehajol hozzánk az Isten szeretete. S ha bennünk kérdések és kételyek vannak, és nehézségeket kell megélnünk, szinte háborog a lelkünk, s nehezen találjuk meg azt az adventi csendességet és békességet, ami után vágyakozunk, legyen elég nekünk az, hogy Isten maga a szeretet.

Építsünk hát utat ennek a szeretetnek az irányába, s ha a célt nem tévesztjük szem elől, akkor kapcsolatainkban a hegyek elkezdenek süllyedni, a völgyek és azok mélységek, amelyekben ott vagyunk és nem látjuk a helyes irányt elkezdenek emelkedni, azok a sebek, amelyek gyógyulásra várnak napról napra olyan kötözésben részesülnek, hogy az Úr közelében gyógyulásban részesülünk, s örömről és ajándékainkat hálával tudjuk Isten kezéből elfogadni és megköszönni mindazt a jót, amiben részesít bennünket.

Készítsük együtt az Úr útját, hiszen egy királyi bevonulás készülétei ezek, hiszen az út örömről és dicsőségre vezet a pusztán át. A pusztaság - A kezdeti állapothoz hasonlít, amikor a föld még kietlen pusztaság volt, és szintén várta az Úr cselekvését és megjelenését.

Ez a pusztaság, amit sokszor magunkban hordozunk első sorban az ima csendjének a helye, mert ami nem fogalmazódik meg a mi ajkunkon kiáltás formájában az Isten felé, arra hogy kaphatnánk segítséget. S ha azt mondom drága testvérem, hogy imádkozok, de mégsem segít, akkor a kitartásért és a türelemért fohászok, mert a mi gondolataink és utjaink nem minden esetben egyeznek meg az Úr gondolataival és útjaival. Mert az Isten mindent megtesz az emberért, de semmit az ember helyett.

Ezért, ami rajtunk múlik, ami a mi dolgunk, annak a megtételéhez kérjük ma erőt, hogy olyan adventünk és legfőképpen karácsonyunk legyen, ahol befogadó betlehemi fogadóvá válik minden szív, amelyik meghallja Jézus születésének az üzenetét. Így legyen!
Ámen

Utóima: Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Köszönjük Neked, hogy Igéd által megvizsgálhatjuk magunkat, hogy úgy állhatunk meg ma előtted, mint akik őszinte szívvel vágyakoznak a hegyek süllyedésére és a völgyek emelkedésére.

Te tudod Atyánk melyikünk milyen terheket cipel, mi az ami megakadályoz bennünket abban, hogy áldott legyen a mi ünneplésünk, kérünk hát te segíts nekünk abban, hogy megfogalmazzuk feléd imáinkat, és merjük kérni tőled a bűnök bocsánatát, a családi kapcsolatok rendezését, a függőségben szenvedők gyógyulását, a tőled távol lévő szeretteink szívének a megnyitását.

Istenünk Te tudod ki milyen fogságban él, akár betegségeinket ha látod, akár kiáltásainkat ha hallod, megvalljuk Előtted, hogy sokszor nincs nagy kedvünk az ünnepléshez, mégis köszönjük, hogy Te minden éven emlékeztetsz bennünket arra, hogy nem a mi kedvunktől és akaratunktól függ életünk, hanem a Te szereteted valós volta tör utat a szívünkig, hogy lélekben újra feltöltődjünk, és meghalljuk a legnagyobb örömezenetet, hogy szereteted nem vonod meg tőlünk, hanem ma is itt vagy mellettünk, itt vagy benső szobánkban, hogy hittel kiöntsük előtted szívünket, és elfogadjuk a Te áldásaid és békességed.

Urunk hozzuk eléd azokat, akik gyógyulásra várnak, akik hitük növekedéséért könyörögnek, akik szerettük elvesztése miatt még mindig szenvednek, és nehezen fogadják el vigasztalásod, imádkozunk az alkohol rabjaiért, azokért, akik családokat tesznek tönkre miközben a gonosznak hódolnak, imádkozunk a vad házasságban élőkért, a megromlott családi kapcsolatokért, a kórházi kezeléseket alatt állókért, távolban élő gyermekekért-családokért.

Istenünk te hallgasd meg kéréseinket, köszöneteinket, s indíts bennünket a Lélek ereje által, hogy imádkozni tudjunk, és merjük nyitni Feléd, hogy meglássuk mi a Te akaratod életünkkel. Jézusért hallgass meg minket Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok....

Adakozás: Felhívom a gyülekezet figyelmét az adakozás szolgálatára, ha adakozunk adjunk tiszta és őszinte szívvel.

Áldás: De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, s nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el. Ámen

Hirdetések:

Záró ének: 305:1-4 „Álmélkodással csudáljuk...”